

ՄԵԾ ԲՐԻՏԱՆԻԱՅԻ ԱՌԱՍՊԵԼՆԵՐՆ ՈՒ ՀԵՔԻԱԹՆԵՐԸ

THE LEGENDS AND TALES OF GREAT BRITAIN

ՆԱԽԱԳԾԱՅԻՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Long, long ago in Nottingham, England. There was a king named Richard. King Richard was a wise and generous King. The town of Nottingham loved their King. The Kingdom was a rich and prosperous. But one day, when King Richard was travelling to another town, his ship was lost at sea. Days, months passed, but no news of the King or his ship came. The town mourned for their beloved King. In King Richard's absence, his younger brother, King John was made to sit on the throne. But King John was nothing like his elder brother. he increased the taxes

and took all the money from the poor. The town started to become poorer and poorer with each passing day. Nottingham had lost its hope. But as they say. With every injustice, a hero is born. This is the story of such a man. Robin Hood! Robin Hood was a young boy who lived in the Sherwood forest near Nottingham! He had a group of friends called the Merry Men! After watching the injustice done by King John, Robin took it upon himself to help his people. He used to rob the royal carriages to steal from the King. He and his men would then distribute the stolen wealth back to the poor people! Every time a royal carriage pass the forest, Robin and his Merry Men would appear out of nowhere!

Oh! I hope Robin Hood is very, very sleepy today! I hope he doesn't hear me passing this forest! SSShhh... Tony! Why Are you making so much noise! Slow Down!

Eh.... But sir! How can I ask the horses to walk slow?

Robin Hood can also hear our footsteps!

We are walking on land, Sir. It cannot be noiseless!

Oh, Shut up!

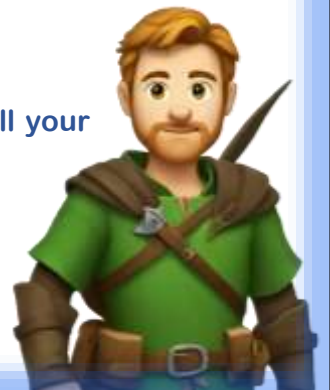
But the Minster was right! Robin and his Merry Men could hear all! And suddenly...

Oh, No! Thief! Thief!

I am not a Thief! You are! This is poor people's money! Not yours! Go and tell your King. People of Sherwood are not alone! Come on! Let's get moving.

Thank God for Robin Hood, Jasmine! We owe our lives to him!

Robin Hood! Sheriff! Do you want to keep your job or not? He has done it again! All our money and gold is gone! That goon has done it again! I want him arrested right now!

We... WE have tried,your Highness! Multiple times! But they just disappear!

Are you saying you can't do this then?

No! I will do it! I will arrest Robin Hood! He is my enemy! Give me one more chance, youre Higness!

Do whatever you have to I don't care. I want him arrested!

The Sheriff was furious! He decided to lay down a trap for Robin! The Sheriff knew that there was one way to make Robin Hood come to the palace himself! The only way-Lady Marian! Lady Marian was King Richard's niece. She was a beautiful and strong woman. Robin once spotted Lady Marian as she crossed the Sherwood forest in her carriage. Robin attacked the carriage assuming it to be the King's treasures.But as soon as he saw Lady Marian, he could not believe his eyes! He dropped his sword and kneeled down in front of utter beauty!

I am, I... Who are you? It was love at first sight for Marian too!

I am Marian. Are.. Are you Robin Hood?

Guilty as charged!

Robin! Have you heard? The Sheriff is organizing an archery contest. The winner gets to marry Lady Marian!

Haha!The Sheriff is so stupid!This is obviously a trap! Everybody knows that Robin Hood is the

best archer! We are not going. Right, Robin?

But Robin wasn't listening to Tuck... Did you say Lady Marian, Little John? The best archer gets to marry the beautiful Lady Marian? No! Robin! Will arrest you if we go to the castle! But how will they recognize us? I will disguise myself. Oh,boy .Wait a minute! I will not let you go alone. I will disguise as the Duke of Chutney so that I get near King John.

As decided,they both were at the gates of the castle.No body recognized them.Expect for... Hey! Hey! You are Robin Hood!

But why are you hissing, Sir? Wait. Aren't you King John's assistant. Wait what's youre name? Oh, yes ! Sir Hiss!!! Haha!

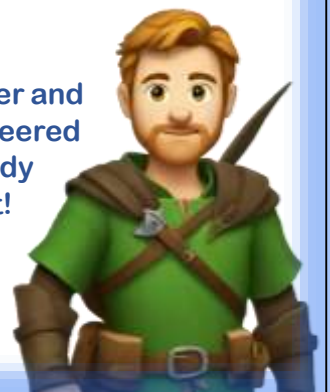
Laugh all you want! I will have both of you arrested right now! Guards! Guards!

But sir Hiss was immediately put into the barrel of ale! Now you are not just Sir Hiss! You have been promoted to Sir Hissale! Haha! Did you get that,Robin?Hiss and ale?

Sssh... quite John. Let's go! No! Wait! Guards!

Sonn, it was Robin's turn to raise his bow. He shot three arrows one after another and the crowd was shocked! All the three arrows had hit the centre! The crowd cheered for this brilliant archer! Robin took his hood off and began to look for his Lady Marian! But just then... Arrest him!That's Robin Hood! Haha! Caught you at last! But Robin Hood was not scared. He knew his Merry MEN very well!

Not so soon,Sheriff! Let Robin go else say goodbye to your beloved King John! Aaah! No! Let them go! Let them go!Sheriff! I don't want to die!

The soldiers immediately released Robin. Robin and Little John headed towards the gate. On their way out, Robin saw Lady Marian! Marian! I will come for you! Wait for me!

Always, Robin! Always!

Once in the forest, the MERRY men and Robin began to plan how to get Lady Marian again! Just then, a boy from the village came running to Robin.. Robin! They are arresting my father! What? Come on! Let's go!

Robin and his Merry Men rode towards the village and saw that the villagers were in fight with the soldiers!

It is the King's order! He has tripled your taxes! If you can't pay then I have to arrest you! Go thank your Robin Hood! He angered the King and now you have to pay for it! Robin Hood is a good man! He cares for us! Unlike your selfish King! He is a Cruel Man! How dare you! Arrest him! No, wait. It's me who are you looking for! Leave these people! No Robin! We don't want you to go! Run away! No. Let them arrest me. Robin! What are you doing? I may be stealing for a good cause. But it is still stealing! I don't want the children of this village to follow this route! You must all stand together and fight! That is the only way! Farewell, my men! I shall see you soon!

Sherwood The villagers were sad to have their Hero leave! But the Merry Men were not going to give up on their leader. They followed the carriage from inside the mountains so that the soldiers don't see them.

Hahaha! The mighty Robin Hood! The protector of the poor! THE provider! Nonsense! You are a thief! A goon! A dacoit!

And what are you, your Highness? You steal from the poor! Where the tax money goes? What is your palace doing with it? Just sit on that throne does not mean you steal poor people's money! I am not a thief! The money I take belongs to my people. I return to them what is rightfully theirs! Let our Highness, King Richard return. He will see what to do with you!

QUIET! Throw him into the dungeons.

The town of Nottingham was now in true danger. Their savior was captured. But will the Merry Men let King John win?

Tuck! What are you doing? Sssshhhh...

Fire!!! Fire!!! Run!!! Save yourselves!!!

Robin! Come, fast! The castle is on fire!

Why do you want to help me?

I don't like King John either! I was wrong about him. Let's go!

Robin didn't trust the Sheriff. But he had to escape the castle. He followed the Sheriff to the roof...

What now? Now, I win! Haha! Where will you go now, Robin! The water is deep and there are archers everywhere.

I knew you were not to be trusted, Sheriff! Goodbye!

Haha! How stupid! HE will never survive this!

But Robin Hood survived! He swam through the canals and got out from the river in the forest!

Oh! I hope my men are all fine!

But back at the castle something unexpected happened. King Richard had returned to his Kingdom! After the fire was put out, the town of Nottingham had gathered in the castle to complain about King John and the Sheriff!

I Apologise to my people! This will not to be tolerated! You have disappointed me, John!

King John, Sir Hiss and sheriff to be arrested immediately! No! No! Your Higness! Please!

Oh, Shut up ! There is a reason why your name is Hiss!

I command to release the Merry Men and take back all the charges on Robin Hood! In fact a brave man like him should be rewarded! Bring him to the castle with honour!

Yehh!! Yehh!! Yaaaay! Wowww!!

King Richard soon realized that Lady Marian was in love with Robin Hood and wished to marry him! King Richard liked Robin Hood. He was more than happy to get his niece married to a noble man! Nottingham rejoiced as their hero was respected and rewarded! Robin Hood lived with Lady Marian in the forest of. They were happy with their simple lives. They danced and sang songs with the people of Nottingham. Robin Hood and the Merry Men never stole again!

Շատ վաղուց Անգլիայի Նոթինգհեմում կար մի թագավոր Ռիչարդ անուկով: Թագավոր Ռիչարդը իմաստուն և առատաձեռն թագավոր էր: Նոթինգհեմ քաղաքը սիրում էր իր թագավորին: Թագավորությունը հարուստ և բարգավաճ երկիր էր: Բայց մի օր, երբ Ռիչարդ թագավորը ճանապարհորդում էր մեկ այլ քաղաք, նրա նավը կորավ ծովում: Անցան օրեր, ամիսներ, բայց ոչ ոք թագավորի կամ նրա նավի մասին լուր ստացվեց: Քաղաքը սգում էր իրենց սիրելի թագավորի համար: Ռիչարդ թագավորի բացակայության ժամանակ նրա կրտսեր եղբորը՝ Ջոն թագավորին նստեցրին գահին: Բայց թագավոր Ջոնը ոչնչով նման չէր նրա ավագ եղբորը: Նա ավելացրեց հարկերը և խլեց ամբողջ փողը աղքատներից: Քաղաքը սկսեց գնալով ավելի ու ավելի աղքատանալ: Նոթինգհեմը կորցնում էր իր հույսը: Բայց ինչպես ասում են: Ամեն անարդարության ժամանակ հերոս է ծնվում: Սա այդպիսի մարդու պատմությունն է:

Ռոբին Յուդ: Ռոբին Յուդը երիտասարդ տղա էր, ով ապրում էր Նոտիմգամի մոտ գտնվող Շերվուդ անտառում: Նա ուներ մի խումբ ընկերներ, որոնք կոչվում էին **Merry Men!** Թագավոր Ջոնի կատարած անարդարությունը դիտելուց հետո Ռոբինը սկսեց օգնել ժողովրդին: Նա թալանում էր թագավորական կառքերը թագավորից գողանալու համար: Նա և իր մարդիկ այնուհետև գողացված հարստությունը բաժանում էին աղքատ մարդկանց: Ամեն անգամ, երբ թագավորական կառքը անցնում էր անտառով, Ռոբինն ու նրա ուրախ մարդիկ հայտնվում էին նրանց առջև:

-Օ՜ Յուդսով եմ, որ Ռոբին Յուդն այսօր շատ, շատ քնկոտ է: Յուդսով եմ, որ նա չի լսի, թե ինչպես եմ անցնում այս անտառով: **SSShshh...** Թոնի! Ինչո՞ւ եք այդքան աղմուկ հանում: Դանդաղեցրո՛ւ:

-Յը.... Շատ վստահ! Ինչպե՞ս կարող եմ խնդրել ձիերին դանդաղ քայլել:

-Ռոբին Յուդը նույնիսկ կարող է լսել մեր ոտնաձայները:

-Մենք քայլում ենք ցամաքով, պարոն: Դա չի կարող լինել առանց աղմուկի:

-Օ՜, լռիր:

Բայց նախարարը ճիշտ էր. Ռոբինը և նրա խումբը կարող էին լսել ամեն ինչ: Եվ հանկարծ...

-Օ՜, ոչ: Գող. Գող.

Ես գող չեմ! Դու ես գողը: Սա աղքատ մարդկանց փողն է, քոնը չէ: Գնա և ասա քո թագավորին. Շերվուդի մարդիկ միայնակ չեն:

-Շերիֆ! Ցանկանում եք պահպանել ձեր աշխատանքը, թե՛ ոչ: Նա դա նորից է արել: Մեր ամբողջ փողն ու ոսկին անհետացել են: Այդ սրամիտը նորից դա արել է: Ես ուզում եմ, որ նա ձերբակալվի հենց հիմա:

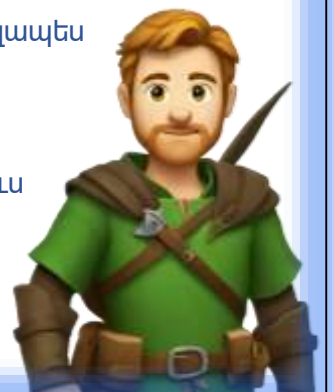
-Մենք... ՓՈՐՁԵԼ ԵՆՔ, Ձերդ գերագնացություն : Բազմիցս! Բայց նրանք պարզապես անհետանում են:

-Դուք ասում եք, որ չեք կարող ձերբակալել նրան:

-Ո՛չ: Ես դա կանեմ: Ես կձերբակալեմ Ռոբին Յուդին. Նա իմ թշնամին է: Տուր ինձ ևս մեկ հնարավորություն, դու վեհափառ:

-Արա այն, ինչ պետք է, ինձ չի հետաքրքրում: Ես ուզում եմ, որ նրան ձերբակալեն:

Շերիֆը կատաղեց. Նա որոշեց թակարդ գցել Ռոբինի համար: Շերիֆը գիտեր, որ Ռոբին Յուդին ինքն իրեն պալատ բերելու մեկ միջոց կա: Միակ ճանապարհը՝ Լեդի

Մարիան: Լեդի Մարիանը Ռիչարդ թագավորի զարմուհին էր: Նա գեղեցիկ և ուժեղ կին էր: Մի անգամ Ռոբինը նկատեց Լեդի Մարիանին, երբ նա անցնում էր Շերվուդի անտառով: Ռոբինը հարձակվեց կառքի վրա՝ ենթադրելով, որ դա թագավորի գանձերն են: Բայց հենց որ տեսավ Լեդի Մարիանին, նա չհավատաց իր աչքերին: Նա գցեց իր սուրը և ծնկի իջավ բացարձակ գեղեցկության առաջ:

Ես եմ, ես... Ո՛վ ես դու: Առաջին հայացքից սեր էր նաև Մարիանի համար:

Ես Մարիանն եմ: Արդյո՞ք... Դու Ռոբինն Յուդեն ես:

Մեղավոր, ինչպես մեղադրվում է:

Ռոբին! Լսե՛լ ես: Շերիֆը կազմակերպում է նետաձգության մրցույթ: Հաղթողը կարող է ամուսնանալ Լեդի Մարիանի հետ:

Շերիֆն այնքան հիմար է: Սա ակնհայտորեն ծուղակ է: Բոլորը գիտեն, որ Ռոբինն Յուդեն լավագույն նետաձիգն է: Մենք չենք գնում: Ծի՛շտ է, Ռոբին:

Բայց Ռոբինը չէր լսում Թակին... Դուք ասացի՞ք Լեդի Մարիան, Փոքրիկ Ջոն: Լավագույն նետաձիգը կարող է ամուսնանալ գեղեցկուհի Լեդի Մարիանի հետ: ոչ ! Ռոբին! Ձեզ կծերբակալեն, եթե մենք գնանք ամրոց: Բայց ինչպե՞ս են մեզ ճանաչելու: Ես կքողարկեմ ինձ. Օ, տղա: Սպասիր մի րոպե: Ես քեզ մենակ չեմ թողնի: Ես կքողարկեմ որպես Չաթնիի դուքս, որպեսզի մոտենամ Ջոն թագավորին:

Ինչպես որոշվեց, նրանք երկուսն էլ ամրոցի դարպասների մոտ էին: Ոչ ոք նրանց չճանաչեց: Սպասեք... Հեյ: Հեյ Դու Ռոբինն Յուդեն ես:

-Բայց ինչո՞ւ եք շշնջում, պարոն: Սպասեք. Դուք Յուդիանսեն թագավորի օգնականը չե՞ք: Սպասեք, թե ինչ է ձեր անունը: Օ՛, այո! Սըր Յիս!!! Հաա՛

-Ծիծաղեք այնքան, ինչ ուզում եք: Ես երկուսիդ էլ հենց հիմա կծերբակալեմ: Պահապաններ:

-Բայց սըր Յիսին անմիջապես դրեցին ալեի տակառի մեջ: Այժմ դուք պարզապես սըր Յիսը չեք: Դուք ստացել եք սըր Յիսսայի կոչում: Հաա՛ Հասկացա՞ր, Ռոբին, Յիսս և Ալի՞:

Ս22... բավականին Ջոն: Եկեք գնանք Ո՛չ: Սպասիր Պահապաններ:

Շուտով Ռոբինի հերթն էր՝ բարձրացնելու իր աղեղը: Նա մեկը մյուսի հետևից երեք նետ արձակեց, և ամբոխը ցնցվեց: Բոլոր երեք նետերը դիպել էին կենտրոնին: Ամբոխը ողջունում էր այս փայլուն նետաձիգին: Ռոբինը հանեց գլխարկը և սկսեց փնտրել իր Լեդի Մարիանին: Բայց հենց այդ ժամանակ...

-Զերբակալեք նրան: Դա Ռոբինն Յուդեն է: Հաա՛ Վերջապես բռնեցի քեզ: Բայց Ռոբինն Յուդեն չէր վախենում: Նա շատ լավ գիտեր իր խմբին:

-Ոչ այնքան շուտ, Շերիֆ: Թող Ռոբինը գնա, այլապես հրաժեշտ տա քո սիրելի թագավոր Ջոնին:

-Աաաա Ո՛չ: Թող գնան, թող գնան, Շերիֆ: Ես չեմ ուզում մեռնել!

Չինվորներն անմիջապես ազատ արձակեցին Ռոբինին: Ռոբինն ու Փոքրիկ Ջոնը շարժվեցին դեպի դարպասը: Դուքս գալու ժամանակ Ռոբինը տեսավ Լեդի Մարիանին:

-Մարիան! Ես կգամ քեզ մոտ: Սպասիր ինձ:

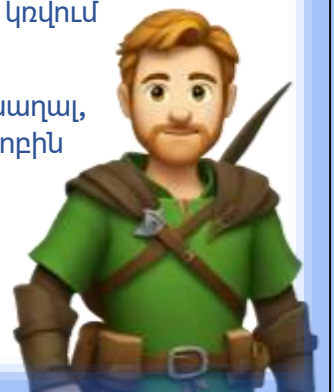
-Միշտ, Ռոբին! Միշտ!

Ռոբինը և իր ուրախ մարդիկ ձիով գնացին դեպի գյուղ և տեսան, որ գյուղացիները կռվում են զինվորների հետ:

-Դա թագավորի հրամանն է: Նա եռապատկել է ձեր հարկերը: Եթե դուք չեք կարող խաղալ, ապա ես պետք է ձերբակալեմ ձեզ: Գնացեք, շտրիակալություն հայտնեք ձեր Ռոբին Յուդին: Նա զայրացրեց թագավորին, և այժմ դուք պետք է պատժվեք դրա համար:

-Ռոբինն Յուդեն լավ մարդ է: Նա հոգ է տանում մեր մասին: Ի տարբերություն քո եսասեր թագավորի: Նա դաժան մարդ է: -Ինչպե՞ս ես համարձակվում: Զերբակալե՛ք նրան:

-Ոչ, սպասիր: Դուք ինձ եք փնտրում: Թողե՛ք այս մարդկանց:

-Ոչ Ռոբին: Մենք չենք ուզում, որ դուք գնաք!

-Փախե՛ք: Ոչ, թող ինձ ձերբակալեն:

Շերվուդի Գյուղացիները տխուր էին իրենց հերոսի հեռանալու համար: Բայց Ռոբինի խումբը չէր պատրաստվում հրաժարվել իրենց առաջնորդից:

Ռոբինին տարան թագավոր պալատ:

-ՅԱ՛հա հա ! Չգոր Ռոբին Յուդը, աղքատների պաշտպանը, մատակարարը:

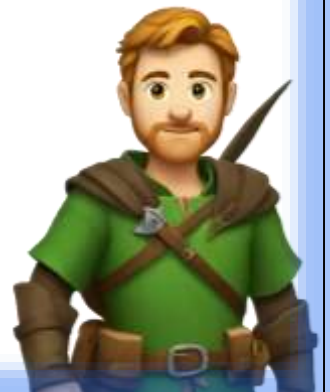
-Իսկ դուք, ձերդ մեծություն: Դուք գողանում եք աղքատներից: Որտե՞ղ են գնում հարկային գումարները: Ի՞նչ է անում ձեր պալատը դրա հետ: Պարզապես նստել այդ գահին, չի նշանակում, որ դուք պետք է գողանաք աղքատների փողերը: Ես գող չեմ! Այն գումարը, որ վերցնում եմ, իմ ժողովրդինն է: Ես նրանց վերադարձնում եմ այն, ինչ իրավամբ իրենցն է:

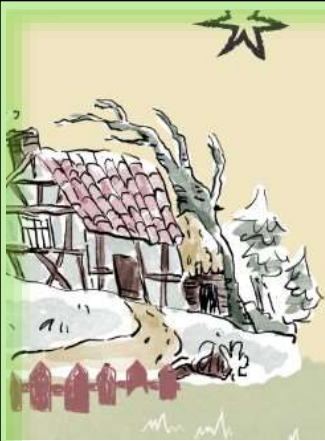
-Նետեք նրան գնդանը:

Նոբինգհեմ քաղաքն այժմ իսկական վտանգի մեջ էր: Նրանց փրկիչը բռնվեց:

Բայց շուտով ամրոցում մի անսպասելի բան տեղի ունեցավ: Ռիչարդ թագավորը վերադարձել էր իր Թագավորություն: Նա անմիջապես Ջոն թագավորին ձերբակալելու հրաման արձակեց և ազատեց Ռոբին հուդին: Ռոբին Յուդը և Լեդի Մարիանը ամուսնացան և ապրեցին երկար ու երջանիկ:

ՆԵՐԿԻՐ ԻՆՔՂ

KING ARTHUR AND HIS KNIGHTS

Once upon a time, in the land of Rolling Green Hills and ancient castles, there lived a young boy named Arthur. He was born into a royal family, but his destiny was hidden from him. One day, a great wizard named Merlin with his long white beard and Wise Eyes revealed to the world that a new king would rise, a king who would unite the land.

The Trial of the Sword in the Stone. The Sword in the Stone was a magical sword embedded in a heavy stone. They tried and failed, but young Arthur, who was just a humble squire at the time,

stepped forward, and with a strong tug, he miraculously pulled the sword out. From the stone, and the people knew that he was their rightful king with his trusted sword Excalibur at his side, Arthur gathered noble knights from all corners of the kingdom. Together they vowed to defend Justice and Truth throughout the world. Through

adventures and quests, he and his knights fought fierce battles against evil sorcerers, dragons, and evil knights. It was not, and the love story was extremely complex. Arthur's

beautiful
Queen
Guinevere
and her
loyal
Knight Sir

Lancelot fell deeply in love. Their secret love affair led to great sorrow and betrayal. Eventually, King Arthur faced his greatest battle yet: a treacherous battle against his own nephew, Mordred. Sir Bedowir, for his part, ordered that Excalibur be returned to the Lady of the Lake from whence it came. As the ship sailed towards Avalon, Arthur's wounds healed, and he disappeared into the mist, promising to heal when Britain needed him most, for he was the "Once and Future King."

ԱՐԹՈՒՐ ԹԱԳԱՎՈՐԸ ԵՎ ՆՐԱ ԱՍՊԵՏՆԵՐԸ

Մի ժամանակ Ռոլինգ Գրին Ջիլգի և հնագույն ամրոցների երկրում ապրում էր մի երիտասարդ տղա՝ Արթուր անունով: Նա ծնվել է թագավորական ընտանիքում, սակայն Նրա ճակատագիրը թաքցվել է Նրանից: Մի օր Մերլին անունով մի մեծ կախարդ իր երկար սպիտակ մորուքով և իմաստուն աչքերով աշխարհին հայտնեց, որ Նոր թագավոր է հայտնվելու, մի թագավոր, որը կմիավորի երկիրը **The Sword in the Stone**-ը կախարդական սուր էր, որը դրված

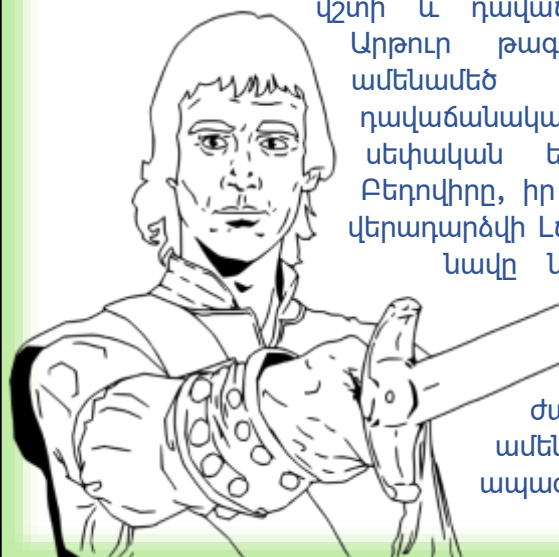
գյուղացի էր, առաջ անցավ և հրաշքով դուրս հանեց սուրը քարից, և ժողովուրդը իմացավ, որ նա իրենց օրինական

թագավորն է: Արթուրը հավաքեց ազնվական ասպետներ

թագավորության բոլոր անկյուններից: Նրանք միասին երգվեցին պաշտպանել Արդարությունն ու ճշմարտությունը ողջ աշխարհում: Արկածների և որոնումների միջոցով նա և իր ասպետները կատարի մարտեր էին մղում չար կախարդների, վիշապների և չար ասպետների դեմ: Դա այդպես չէր, և սիրո

պատմությունը չափազանց բարդ էր: Արթուրի գեղեցիկ թագուհի Գվինևերը և Նրա հավատարիմ ասպետ սըր Լանսելոտը խորապես սիրահարվեցին: Նրանց գաղտնի սիրային կապը հանգեցրեց մեծ վշտի և դավաճանության: Ի վերջո, Արթուր թագավորը բախվեց իր ամենամեծ ճակատամարտին.

դավաճանական ճակատամարտը սեփական եղբորորդու՝ Մորդրեդի դեմ: Սըր Բեդվիլը, իր հերթին, հրամայեց, որ Էքկալիբուրը վերադարձվի Լճի տիկնոջը, որտեղից այն եկել է: Երբ նավը նավարկեց դեպի Ավալոն, Արթուրի վերքերը ապաքինվեցին, և նա անհետացավ մշուշի մեջ՝ խոստանալով հայտնվել և այն ժամանակ, երբ Բրիտանիան իր կարիքը ամենից շատը զգա, քանզի նա «Անցյալի և ապագայի թագավորն» էր:

THE LEGEND OF THE GREEN MAN

The Legend of The Green Man. Once upon a time, in a lush and verdant forest that stretched as far as the eye could see, there lived a mysterious figure known to the villagers simply as "The Green Man." The forest was full of ancient trees with thick canopies that bathed the forest floor in dappled light. The air was crisp, filled with the scents of pine, moss, and the distant echoes of birds singing.

The Green Man was a guardian of the forest. His skin was said to be as green as the leaves in spring, and his eyes shimmered like emeralds. He was rarely seen, but his presence was felt everywhere—when the wind rustled the leaves just right, or when a deer looked up suddenly, sensing an unseen protector.

The villagers respected and revered the Green Man. They knew that the health of their forest, and even their own livelihoods, depended on him. Children would leave small offerings of flowers and

berries at the base of the oldest oak tree hoping to catch a glimpse of him or to receive his blessing.

One year, an unprecedented drought struck the land. The streams dried up, the plants withered, and the once lush forest began to turn brown and brittle. The animals grew hungry and desperate, and the villagers were fearful of a

grim future. They feared that they had somehow angered the Green Man. A brave young girl named Elara decided that she would find the Green Man and ask for his help. She was determined and unafraid, her heart full of love for the forest that had always been

her playground. With a small sack of berries and a canteen of water, she set off at dawn. Elara wandered deep into the forest, farther than she had ever gone before. She crossed rivers, climbed hills, and walked through groves that seemed untouched by human hands. Night began to fall, and just as she was about to lose hope, she saw a faint green glow emanating from a clearing ahead.

There, in the heart of the forest, surrounded by flowers that seemed to glow in the moonlight, stood the Green Man. He was even more magnificent than the tales had described, with leaves for hair and vines wrapping around his limbs.

"Why have you come, child?" he asked, his voice like the rustling of leaves in the wind.

"Our forest is dying," Elara replied, her voice trembling but resolute. "The streams

are dry and the plants are withering. We need your help."

The Green Man looked at her with kind, ancient eyes and nodded.

"I know of the drought that afflicts your land. It is not caused by anger,

but by imbalance. The forest and its creatures are suffering, and so too will your village. "He

extended his hand, and with a gentle touch on the ground, he began to sing a song—a song of life and renewal. The ground beneath them quivered, and a green light spread from his fingertips into the earth. Within moments, the dry, cracked soil began to moisten. Tiny sprigs of green started to push up through the earth, flowers bloomed, and the air filled with the scent of new growth.

Elara watched in awe as the streams began to flow again, clear and cool. The forest seemed to breathe a sigh of relief, and the animals slowly emerged from their hiding places, feeling the change.

"You have a pure heart, Elara," the Green Man said. "It is people like you who give

me strength. Go back to your village and tell them the forest is healing, but it needs time and care. Respect it always, and it will provide for you."

Elara returned to her village, and upon sharing her tale,

the villagers rejoiced. They tended to the forest with newfound respect and care. The Green Man was seldom seen, but his presence was felt in every rustling leaf, every bubbling brook, and every green shoot that sprang from the earth.

ԿԱՆԱՋ ՄԱՐԴՈՒ ԼԵԳԵՆԴԸ

Մի անգամ, մի փարթամ ու կանաչապատ անտառում ապրում էր մի խորհրդավոր կերպար: Գյուղացիները նրան պարզապես «Կանաչ մարդ» էին կոչում:

Կանաչ մարդը անտառի պահապանն էր: Ասում էին, որ նրա մաշկը կանաչ էր, ինչպես տերևները գարնանը, և նրա աչքերը փայլում էին գմբուխների պես: Նա հազվադեպ էր երևում, բայց նրա ներկայությունը զգացվում էր ամենուր:

Գյուղացիները սիրում էին Կանաչ մարդուն: Նրանք գիտեին, որ իրենց անտառի առողջությունը և նույնիսկ սեփական ապրուստը կախված է նրանից: Երեխաները ծաղիկներով և հատապտուղներով փոքրիկ ընծաներ էին թողնում ամենահին կաղնու հիմքի մոտ՝ հույս ունենալով տեսնել նրան կամ ստանալ նրա օրհնությունը: Մեկ տարի աննախադեպ երաշտ սկսվեց երկրում: առվակները չորացան, բույսերը չորացան, և երբեմնի փարթամ անտառը սկսեց դարչնագույն ու փխրուն դառնալ: Կենդանիները քաղցած ու

հուսահատ էին, իսկ գյուղացիները վախենում էին մռայլ ապագա ունենալ: Նրանք վախենում էին, որ ինչ-որ կերպ զայրացրել են Կանաչ մարդուն: Էլարա անունով մի խիզախ երիտասարդ աղջիկ որոշեց, որ կգտնի Կանաչ մարդուն և կխնդրի նրանից օգնություն: Նա վճռական էր և անվախ, նրա սիրտը լի էր սիրով անտառի հանդեպ, որը միշտ եղել է նրա խաղահրապարակը: Վերցնելով մի փոքրիկ պարկ հատապտուղներով և մի շիշ ջուր՝ նա լուսադեմին ճանապարհ ընկավ: Էլարան թափառեց անտառի խորքը, ավելի հեռու, քան երբևէ գնացել էր: Նա անցավ գետերը, մագլցեց բլուրները և քայլեց պուրակների միջով: Շուտով մթնեց, Էլարան սարսափ զգաց այդ մթության մեջ, նա տեսավ մի թույլ կանաչ փայլ, որը շողում էր առջևի բացատից:

Այնտեղ, անտառի սրտում, շրջապատված ծաղիկներով, որոնք կարծես փայլում էին լուսնի լույսի տակ, կանգնած էր Կանաչ մարդ:

«Ինչո՞ւ ես եկել, երեխա»: հարցրեց նա՝ քամուց տերևների խշշոցի նման ձայնով:

«Մեր անտառը մեռնում է», - պատասխանեց Էլարան՝ դողդոջուն, բայց վճռական ձայնով: Մենք ձեր օգնության կարիքն ունենք»:

Կանաչ մարդը նայեց նրան բարի, հին աչքերով և գլխով արեց:

«Ես գիտեմ երաշտի մասին, որը պատուհասում է ձեր երկրին: Դա բարկությունից չէ, այլ անհավասարակշռությունից: Անտառը և նրա արարածները տառապում են, և ձեր գյուղը նույնպես:

Նա մեկնեց ձեռքը և մեղմ հպվելով գետնին, նա սկսեց երգել մի երգ՝ կյանքի և նորացման երգ: Եվ նրա մատների ծայրերից մի կանաչ լույս տարածվեց երկրի վրա, մի քանի թուփեր ընթացքում չորացած, ճաքճքված հողը սկսեց խոնավանալ երկիրը, ծաղիկները ծաղկեցին, և օդը լցվեց նոր ածի բույրով:

Էլարան ակնածանքով դիտում էր, թե ինչպես են առվակները նորից սկսում հոսել՝ պարզ ու զով: Անտառը կարծես թե թեթևացած շունչ քաշեց, և կենդանիները կամաց-կամաց դուրս եկան իրենց թաքստոցներից՝ զգալով փոփոխությունը:

«Դու մաքուր սիրտ ունես, Էլարա», - ասաց Կանաչ մարդը: «Ձեզ նման մարդիկ են տալիս ինձ ուժ. Վերադարձեք ձեր գյուղ և ասեք նրանց, որ անտառը բուժվում է, բայց այն մեծ խնամք է պահանջում: Միշտ հարգեք այն, և դա ձեզ կապահովի»:

Էլարան վերադարձավ իր գյուղ, և երբ կիսվեց իր հեքիաթով, գյուղացիները ուրախացան: Նրանք նոր հարգանքով և հոգատարությամբ էին վերաբերվում անտառին: Կանաչ Մարդը հազվադեպ էր երևում, բայց նրա ներկայությունը զգացվում էր յուրաքանչյուր խշշացող տերևի, փոփրացող առվակի և երկրից բխող ամեն կանաչ կադրի մեջ:

ՆԵՐԿԻՐ ԻՆՔՂ

LOCH NESS MONSTER

NESSIE the loch ness monster

that show a mysterious beast with flippers. The first written account appears in a biography of St. Columba from AD 565. According to that work, the monster bit a swimmer and was prepared to attack another man. Columba intervened, ordering the beast to “go back.” It obeyed, and over the centuries only occasional sightings were reported. Many of these alleged encounters seemed inspired by Scottish folklore, which abounds with mythical water creatures.

belonged to a 20-foot- (6-meter-) long animal. Zoologists at the Natural History Museum later determined that someone faked the tracks using a stuffed hippopotamus foot. Whether Wetherell was involved in the hoax is unclear.

The news only seemed to encourage people to prove the monster's existence. In 1934 English physician Robert Kenneth Wilson photographed the alleged creature. The image appeared to show the monster's small head and neck. The Daily Mail printed the photograph, sparking an international sensation. Many speculated that the creature was a plesiosaur, a marine reptile that went extinct some 65.5 million years ago. In 1994 it was

The Loch Ness monster is allegedly a marine creature that some people believe lives in Loch (Lake) Ness in Scotland. It is also known as Nessie. Those who claim to have seen it describe it as a large humped creature with a long neck and flippers. However, scientists have disproved much of the evidence supporting the monster's existence. They think that the monster is a myth.

Reports of a monster inhabiting Loch Ness date back to ancient times. An ancient peoples of Scotland called the Picts left local stone carvings

In 1933 the Loch Ness monster's legend began to grow. At the time, a road adjacent to Loch Ness was finished, offering an unobstructed view of the lake. That year a couple saw an enormous animal, which they compared to a “dragon or prehistoric monster.” A Scottish newspaper reported the incident, and numerous sightings followed. A few months later the Daily Mail commissioned Marmaduke Wetherell, a big-game hunter, to locate the sea serpent. He found large footprints along the lake's shores that he believed

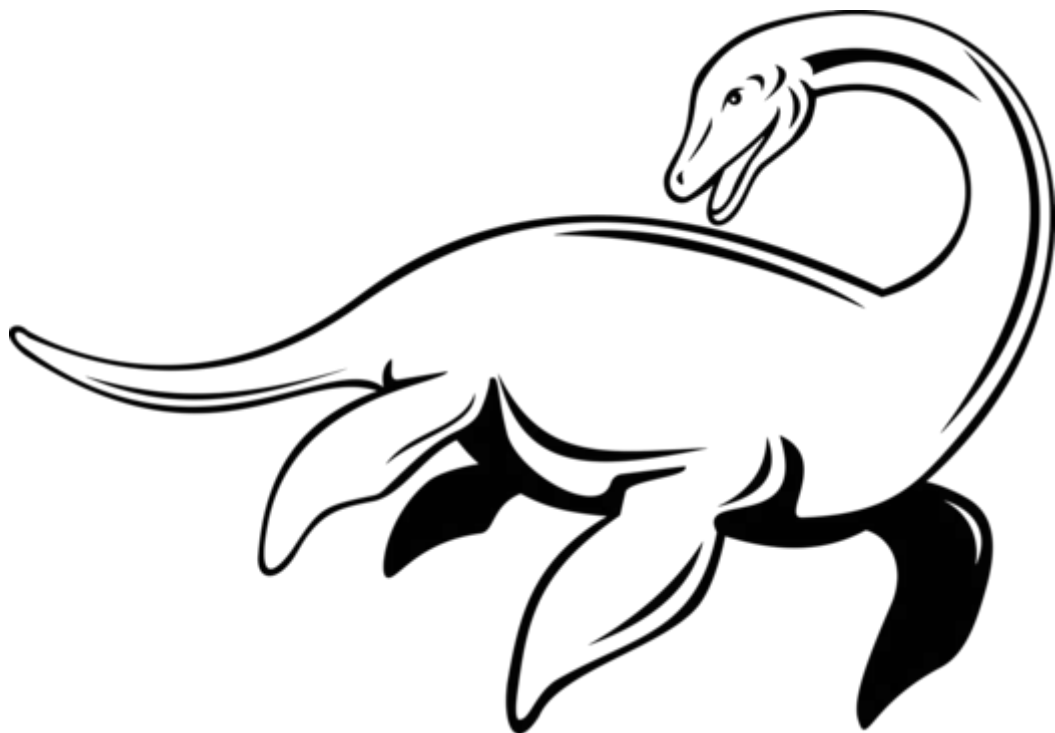
revealed that Wetherell, seeking revenge, spearheaded the Wilson photo hoax. The “monster” was actually a plastic-and-wooden head attached to a toy submarine.

Over the years, the Loch Ness area has attracted numerous monster hunters. Some people used sonar or underwater photography to try to locate the creature. Still, no one successfully proved that

Nessie existed. Most of the photographs allegedly showing the beast have been discredited as fakes. Others have been proved to depict other animals or objects. Despite the lack of concrete evidence, the Loch Ness monster remains popular. Hundreds of thousands of tourists visit Loch Ness annually, strengthening Scotland’s economy.

ՆԵՐԿԻՐ ԻՆՔՆ

ԳՈՐԻՍԻ 3ՈՒ. ԲԱՆԾՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ ԲԻՎ 3 ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԴՊՐՈԿ

www.goris3school.am

*Ղեկավարներ՝ Թագուհի Գրիգորյան
Օլյա Ղուլյան*

Աշակերտներ՝

Մարտիրոսյան Մարի Աշոտի – 8-րդ «Ա»
Ավագյան Մանե Գարիկի – 8-րդ «Ա»
Ղասումյան Մանուշակ Գարիկի – 8-րդ «Ա»
Թունյան Ավետ Էդգարի – 8-րդ «Ա»
Հովսեփյան Դավիթ Սիմոնի – 8-րդ «Ա»
Մուսայելյան Անի Գևորգի – 8-րդ «Գ»
Ղևոնդյան Եվա Դավիթի – 8-րդ «Ա»
Հովսեփյան Եվա Մենուայի – 8-րդ «Ա»
Համբարձումյան Լիա Արմանի – 8-րդ «Ա»
Շահնազարյան Էլեն Գարիկի – 8-րդ «Ա»

ՄԵԾ ԲՐԻՏԱՆԻԱՅԻ ԱՌԱՍՊԵԼՆԵՐՆ ՈՒ ՀԵՔԻԱԹՆԵՐԸ

THE LEGENDS AND TALES OF
GREAT BRITAIN